

υδάτων, ἀποτελῶν καμπύλην ὁποῖαν οὐδέποτε ἀνθρώπινος διαθήτης διέγραψε, καὶ ἥτις ἐφάμιλλον μόνον ἔχει τῇ καμπύλῃ τῆς γῆς, ἢ τῇ καμπύλῃ τοῦ στεριώματος, προτείνεται νὰ κρεμασθῇ εἰς σημαντήρας ὅποιοι οἱ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐπιπλέοντες καὶ δεικνύοντες τὴν εἰς τὸν πυθμένα θέειν τῶν ἀγκυρῶν. Οὗτοι δὲ, μεταλλίνοι ὄντες, κενοὶ ἐσωθεν, ἔχοντες 5 μέτρων τὴν μεγάλην ἢ μέσην, καὶ ἀνὰ 1 μέτρον τὰς μικρὰς ἢ ἄκρας διαμέτρους, ὕψος δὲ 6 μέτρων, ὧν τὰ 5 ἔσονται ὑποβύχια, δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς 4 χιλιάδων μέτρων ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε ἐν ὅλοις ἀπαιτοῦνται 1000 ἢ 1200 τοιοῦτοι σημαντήραι. Ἡ δαπάνη δι' ἕκαστον ὑπελογίσθη πρὸς μύρια φράγκα, ὥστε ὅλοι ὁμοῦ ἀπαιτοῦσι δέκα ἢ δώδεκα ἑκατομμύρια φράγκων. Τεσσαράκοντα ὁκτώ ἑκατομμύρια φράγκων δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσι διὰ τὴν κατασκευὴν, ὥστε δι' ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων, ὅσα, ὅη λαδῇ, δὲν ἄρκεῖσι διὰ τὸν ἐλάχιστον τῶν σιδηροδρόμων, δύναται σχεδὸν νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ποιητικὸν ὄναρ τῆς μεγαλουργοῦ φαντασίας τοῦ Ὀμήρου, ἢ ἄλυσιν ἥτις ἐμελλε νὰ περιλαβῇ καὶ νὰ ἐξαρτήσῃ ὅλην τὴν γῆν.

P.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

—o—

Ὁ κῆπος καὶ αἱ στοαὶ τοῦ ἐν Παριζίῳ Βασιλικοῦ παλατίου, —Palais Royal— ἐστερήθησαν πρὸ τριῶν μηνῶν ἐνός τῶν πιστοτέρων καὶ ἀρχαιοτέρων φίλων αὐτῶν. Ἦτο δὲ αὐτός μικρόσωμος τις γέρον, τὸ βλέμμα ἔχων ἱλαρὸν καὶ τὸ μειδίαμα γλυκὺ, ψυχῶν καθ' ἑκάστην ἐκυτὸν διὰ πολυώρου περιπλανήσεως ἐντός τοῦ τερπνοτάτου ἐκείνου παραδείσου. Τὸ ἀφελές τοῦ ἥθους, τὸ ἀπλοῖχόν τῆς συμπεριφορᾶς, καὶ τὸ πενιχρὸν τοῦ ἐνδύματός του, ἐνέφαινον ἀνδρὰ εἰς εὐτελεῖ μὲν μᾶλλον ἀνέχοντα τάξιν τῆς κοινωνίας, μικρὸν δὲ ἀπολαύοντα τῶν δώρων τῆς τύχης. Τὸν γέροντα τοῦτον ἐγνώριζον καὶ οἱ διαβάται, καὶ τὰ παιδία, καὶ αἱ τροφαὶ τῶν, καὶ αὐτὰ τὰ συναγελαζόμενα ἐκαὶ στρουθία, πρὸς ἃ διένειμε τὰ ψυχία τοῦ λιτοῦ προγεύματός του. Ἐτέπετο δὲ συνδιαλεγόμενος μετὰ τῶν πολλῶν, συμπαίζων μετὰ τῶν παιδίων, καὶ ἀντισφενδονίζων τὰς πάλλας τῶν, καὶ παιδρωπὸς μετέβαινε καθ' ἑκάστην ὅπου ἐμελλε νὰ ἐκπυρσοκροτήσῃ τὸ ἀναγγέλλον τὴν μεσημβρίαν κανόνιον. Τοιαῦτα τὰ ἦθη πολλῶν ἰδιωτῶν, διανυόντων ἀθωρόδως τὸ στάδιον τοῦ βίου, λητμονούντων μὲν τὸ παρελθόν, ἀρκουμένων δὲ εἰς τὸ ἐνεστὼς, καὶ ἀμεριμνούντων περὶ τοῦ μέλλοντος! Οὕτω καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν μέσῳ κοινωνίας τρεφομένης ὑπ' ἀγενῶν πολιτικῶν ἐρίδων, καὶ διαπληκτισμῶν, καὶ συκοφαντιῶν, καὶ ἀντεγκλήσεων, γνωρίζομέν τινες, διοῦντας λεληθότως, πολίτας σεμνοῦς, θρηνοῦντας μὲν τὴν τύχην τῆς πατρίδος,

ἀποζῶντας δὲ ὀλιγαρκῶς ἐκ σμικροτάτου εἰσοδήματος, φροντίζοντας νὰ θελγῶσι καθ' ἑκάστην τὰς ἀκοὰς διὰ τῶν ἤχων τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, ἐπαίροντας κατὰ πᾶσαν μεσημβρίαν πρὸς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ τακτοποιήσωσι τὰ ὥρολόγια τῶν, τρώγοντας τὴν αὐτὴν ὥραν, περιπατοῦντας τὴν αὐτὴν ὥραν, καὶ σταθερῶς ἀναψυχόμενους τὴν δειλὴν, εἴτε ἐν τῷ Πανσιλύμφ, εἴτε ἐν τοῖς Τιβούροις—Tivoli—.

Ἐν ἐβλέπετε, ὡς καὶ ἐγὼ, τὸ ἀπείριστον ἐκεῖνο γερόντιον, δὲν ἠθέλατε βεβαίως ὑποκτευθῇ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἄλλοτε καὶ ἐν σᾶς ἐλεγέ τις ὅτι ὁ πολὺταρκος καὶ κορταύχην ἐκεῖνος πρεσβύτης, κατετάσσετο πάλαι μετὰ τῶν ὠραιτέρων νέων, δὲν ἠθέλετε θαυμάσει διὰ τὴν ἀλλοίωσιν, γνωρίζοντας ὅτι ὁ χρόνος πάντα θαμάζει καὶ μεταβάλλει. Ἀλλ' ἐκστασις ἀναμφιβόλως ἦθελε καταλάβει ὑμᾶς, ἐὰν ἐμνησθάνετε ὅτι ὁ πενιχραλὸς ἐκεῖνος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κατακαλύψῃ, ἐὰν ἠθελε, τὸ πεκαλωμένον ἱμάτιόν του, διὰ σταυρῶν, καὶ ταινιῶν, καὶ ἀπτέρων, καὶ παρατήμων, καὶ νὰ κρεμάσῃ ἀπὸ τοῦ ἐξορτυζωμένου τραχήλου του τὸ περιμυχτην *Χρυσὸν Δέρας*! Αὐτὸς τὸν ὁποῖον βλέπετε ταπεινὸν σήμερον, ἐκράτησεν ἀνὰ χεῖρας τὰς τύχας ὅλοκληρου λαοῦ, διέθετε θησαυροὺς ἀκενώτους, διεχειρίσθη ἐξουσίαν ἀχαλίνωτον, ἠγαπήθη ὑπὸ βασιλισσῆς καὶ ἐδέσποσε βασιλείᾳ, (1) καὶ ἐκυβέρνησεν ὡς μονάρχης ἀπόλυτος μέγα βασιλείον. Ἐτιμήθη δὲ διὰ τοσούτων τίτλων καὶ τηλικούτων ἀξιοματίων, ὥς καὶ εἴθετιν ἴσως φύλλα περγαμηνῆς δὲν ἠθέλον ἀρκέσει νὰ περιλάβῃ τὴν καταγραφὴν αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ δεκτύλιος τὸν ὁποῖον φέρει, ἐδόθη πρὸς αὐτὸν ὑπὸ νύμφης ἐξ αἵματος βασιλικοῦ! Ἐνὶ λόγῳ, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐκλαμβάνετε ὡς παντοιοπώλῃν ἢ μικρέμπορον πτωχεύσαντα, εἶναι ὁ ὑψηλότετος δὸν Ἐμμανουὴλ Γοδόι, δούξ Ἀλκουδίας καὶ πρίγκηψ τῆς Εἰρήνης. (2)

Ναὶ! αὐτὸς ἦτο ὁ καθημερινὸς ἐκεῖνος ξένος τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου! Καὶ ὁμως, πρὸς τί νὰ θαυμάσωμεν διὰ τὴν μεταμόρφωσίν του, ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἐν ἐποχῇ παθογνωμονικῶν σημείων ἐχούσῃ τὴν πτώσιν τῶν μεγάλων, ἡμεῖς οἱ ἰσότις τόσοις καὶ τόσοις παρελθόντας ὡς ἡ σκιά; Καὶ ἐκεῖνος ἐπίσης παρῆλθεν ὡς ὄνειρος! Ἀλλὰ τοιαύτη συνήθως ἡ τύχη τῶν εὐνοουμένων ὑπὸ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν Αὐλῶν.

Ὁ δὸν Ἐμμανουὴλ Γοδόι ἦτο κομψὸς τὸ ἀνάστημα, εὐειδὴς τὴν ὄψιν, τεύς τρόπους προσηνῆς, καὶ κιθαρωδὸς ἐξάσιος πρὸς δέ, καὶ ζωηρὸς, καὶ

(1) Ὁ Thiers ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, *Du consulat et de l'empire*, λέγει περὶ αὐτοῦ ὅτι ὁ πῆρξ, dominateur de la paresse de son souverain, et des vices de sa souveraine.

(2) Πρίγκηψ τῆς εἰρήνης ὠνομάσθη, διότι εἶχεν ὑποστατικὸν καλούμενον ΕΙΡΗΝΗ ἐν Ἀμερικῇ, καὶ διότι ἐπραγματεύθη συνθήκην συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας μετὰ τῆς Γαλλίας.

χαρίεις, καὶ εὐθαρσής, ἀπεδὼν περὶ τὸ φρικτὸν ἐκεῖνο ἰσπανικὸν δόγμα τὸ ἀπαγορεύον τῇ νῇ ἐγγίστη τις τὴν βασίλισσαν. Εἶχεν ἄρα χρεῖαν ἄλλων προτερημάτων διὰ τὴν ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν ἡγεμόνος ἀσθενοῦς, καὶ βασιλίσσης ἐρωτολήπτου ;

Ἵπῃρξε λοιπὸν εὐτυχής ὡς ὁ Ποτέμκην, ἀλλ' ὅχι καὶ μεγαλοφυής ὡς ἐκεῖνος. Καταγόμενος ἀπὸ γονέων εὐπατριδῶν μὲν ἄλλ' ἐνδεῶν, κατατάχθη περὶ τὸ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐν τῇ βασιλικῇ φρουρᾷ, καὶ μόλις ἦτο εἰκοσιπενταετής ὅτε διορίσθη πρωθυπουργός· ἐνυμφεύθη δὲ καὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως τὴν ἀνιψίαν, καὶ συνετώρευσε, εἰς ἐκτὸν πᾶσαν τιμὴν καὶ πᾶν ἀξίωμα, ὀνομασθεὶς βραδύτερον καὶ ἀρχιστράτηγος καὶ μέγας στόλαρχος.

Ὅταν τὸ προσεχὲς ἔτος, κατὰ τὰς ἐργὰς τοῦ Πάσχα, καθ' ἃς ἀνανεοῦνται ἐν Παρισίοις τὰ θιατρικὰ συμβόλαια, θέλουσι κατὰσκηνώσει, ὡς συνήθως, οἱ ὑποκριταὶ ἐν τῷ βασιλικῷ παλατίῳ ζητοῦντες θέσιν, θέλουσιν ἐρωτῆσαι περιπαθῶς τί ἔγεινεν ὁ γέρων φίλος των. Ὁ πρίγκηψ τῆς Εἰρήνης ἡγάπα νὰ ἀναστρέφεται μετ' αὐτῶν, νὰ ζητῇ πληροφορίας περὶ τῶν συμφερόντων ἐνὸς ἐκάστου, νὰ συντρέχῃ ἐλπὸς διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ τῶν μικρῶν χρηματικῶν του μέσων, καὶ ν' ἀκούῃ ἀνέκδοτα τῆς σκηνῆς. Οὐδεὶς ἐγνώριζεν ὡς αὐτὸς τὴν κατὰστασιν τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας θεάτρων, καὶ οὐδεὶς διετήρει τοσούτῳ ἀκριβῶς ἐν τῇ μνήμῃ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν βιογραφίαν τῶν ὑποκριτῶν. Αὐτοὶ ὁμῶς ἡγνόουν τίς ἦτο, διότι ἀπέκρυπτεν ἐπιμελῶς τὰ παρελθόντα μεγαλεῖά του, καὶ μόνον ἐγνώριζον ὅτι ὠνομάζετο Ἐμμανουήλ. Ποτάκις προέτειναν πρὸς αὐτὸν νὰ τὸν προσλάβωσιν ὡς ὑποβολέα, ἢ ἐπιστάτην, ἢ καὶ ὡς πρόσωπον δραματικόν. Ἀλλ' αὐτὸς ἀπεκρίνετο μετριοφρόνως ὅτι δὲν εἶχε τοιοῦτην ἱκανότητα, ἢ ὅτι ἐπῆρκει διὰ τοῦ εὐτελοῦς εἰσοδήματος του εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του.

Καὶ ὁμῶς διὰ τοῦ εὐτελοῦς αὐτοῦ εἰσοδήματος συνέτρεχε πολλάκις τοὺς δυστυχεῖς, στενοχωρούμενος καὶ ζῶν δι' ὀλίγων, αὐτὸς δὲ πάλαι ποτέ πολυτελὲς καὶ μεγαλοπρεπέστατος. Καὶ ἐκεῖνος ὅστις διεχειρίσθη ἄλλοτε ἀνευθύνως τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν, κατήγγυεν σήμερον διὰ τῆς πτωχείας του (1) τοὺς συκοφαντήσαντας αὐτὸν ὡς ληστεύσαντα τὰ δημόσια, καὶ παραλαβόντα ἑκατομμύρια κατὰ τὴν ἐκ τὴν ἐκ τῆς Ἰσπανικῆς Χερσονήσου ἀναχώρησίν του.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κατοικήσας τὰ ἀέραντα τῆς Ἰσπανίας ἀνάκτορα, ἀπέθανεν ἐν βωματίῳ στενῷ καὶ ζωφερῷ ἀσπύριον τινὸς ὁδοῦ τῶν Παρισίων· καὶ αὐτὸς ὅστις κατεπολεμήθη ἄλλοτε ὑπὸ τόσων ἐχθρῶν, καθ' οὓς ἐγένοντο καὶ συνωμοσίαι καὶ στάσεις, αὐτὸς ὅστις ἐκρύβη ἐντὸς ψάθης ἐν Ἀραγγοῦέζῃ διὰ νὰ σωθῇ, καὶ ὅστις, συλληφθεὶς, περιυβρίσθη ὑπ' ὄχλου ἀφηνιά

ζωστος, ἐκοιμήθη ἀτάραχος ἐπὶ τῆς κλίνης του περὶ τὸ ὀγδοηκοστὸν ὀγδοὺν ἔτος τῆς ἡλικίας του !

Τὸ 1836—38, ἐδημοσίευεν ἐν Παρισίοις ὑπομνήματα ἢ μᾶλλον ἀπολογία, δι' ἧς ἀπέκρουε πρὸς τοὺς ἄλλοις ὡς ἐπίβουλον τὴν φήμην τῶν μετὰ τῆς βασιλείας ἀθεμίτων σχέσεών του. Ἐὰν τὰ ὑπομνήματα ταῦτα συνετάχθησαν παρ' αὐτοῦ, ἔπεται ὅτι δὲν ἦτο ἀμαθής, ὡς δυσχυρίσθη ἡ ἱστορία. (2)

N. A.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ ΙΤΑΛΙΔΟΣ.

Μετάφρασις.

Περὶ λθ' ἐν ἔτος, φίλοι μου, κ' ἐν βέδον ἀμαράνθη,
Στοιή τῆς κεφαλῆς μου.
Τίς ν' ἀναστήσῃ δένεται τοῦ ἑαρός μου τ' ἀνθη,
Τὰ μῦρα τῆς ζωῆς μου ;

Περὶ λθ' ἐν ἔτος, κ' ἔχασα τῆς ἡδῆς ἕνα κρίνον,
Ἀδάμαντά της ἕνα.
ὦ! ποῖος μὲ παρηγορεῖ τὴν δρόσον ἐπιχύνων
Εἰς κάλλη μαραμένα ;

Περὶ λθ' ἐν ἔτος, φίλοι μου, καὶ μία ταυτοχρόνως
Παρήμασεν ἐλπίς μου.
Πῶς πάλιν ν' ἀνανεωθῇ ὁ παρασμένος χρόνος,
Τὸ θάρρος τῆς ψυχῆς μου ;

Σὺ μόνη τ' ἀνθη, Ἀρετὴ, ἀμάραντα φυλάττεις
Εἰς πᾶσαν ἡλικίαν·
Τὸ κάλλος τὸ ἀληθινὸν σὺ μόνον ἐγχαράττεις
Εἰς ἀγαθὴν καρδίαν.

Τῆς ἀρετῆς οὐδέποτε τὸ θάρρος καταβάλλει
Ἐλπίς ἀποδημοῦσα,
Ἀλλ' εἰς τοῦ νοῦ τῆς τὰς πτυχὰς ἐλπίς ἐκλάμπει ἄλλη,
Τὴν πρὶν ζωογονοῦσα.

Γ.Χ.Ζ.

(1) Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Φίλιππος ἐχορήγει πρὸς αὐτὸν σύνταξιν δύο χιλιάδων γραγκῶν κατ' ἔτος.

(2) Ὁ Thiers (αὐτ.) ἐπιδεικνύμενος πρὸς αὐτὸν τὰ ἐπίθετα ταῦτα vain, léger, paresseux, ignorant, fourbe et lache.